

LJUDSKI GLAS.

12. šte. Izhaja na mesec dvakrat. — Velja za celo leto 3 gold., za pol leta gold. 1,50. — Vredništvo, opravištvo: Gradišče št. 9.

V Ljubljani 12. julija.

Inserati: Petit-vrsta, ako se 1krat tiska 5 kr., 2krat 4 kr. in ako se 3krat ali večkrat tiska 3 kr. — Rokopisi se ne vračajo. Nefrank. in anom. pisma retour. III. 1. 1884.

Vabilo k naročbi.

Z današnjo številko nastopili smo drugo polovico tretjega leta našega delovanja. O tej priložnosti vabimo vse naše dosedanje č. g. naročnike k ponovljenji potekle naročnine z nujno prošnjo, naj blagovoljno za razširjatev našega lista skrbé, in, ako mogoče, še novih naročnikov pridobé. Vse one gg. naročnike, ki so nam še kaj na dolgu, prosimo, da nam vender enkrat novce vpošljejo, ker imamo tudi mi velike tiskarske in druge troške in moramo skrbeti za redno izhajanje našega časnika. Zaostalo naročnino bomo morali sè silo izterjevati, kajti žrtvovali smo uže preveč za naše podjetje in skušati moramo, da zaostale naročnine izterjamo.

To naj bo zadnji poziv vsem onim, ki nečejo z lepa svoje dolžnosti do nas spolnovati.

„Ljudski Glas“ velja do konca leta 1 gld. 50 kr.

Odličnim spoštovanjem

uredništvo in upravništvo:

F. Suhadobnik.

Kakšno letino bomo imeli?

Ako nas ne varajo vsa znamenja, imeli bomo v celem avstro-ogerskem državi dobro, da celo izvrstno letino. Kakor se ogerskemu ministertvu poroča, do zdaj letina tam prav dobro kaže, in tudi v Avstriji glasé se dotična poročila jako razveseljivo. Dasi tudi v našej deželi sem ter tja toča pobija, smemo vender tudi pri nas s zadovoljnostjo jeseni pričakovati. Mraz in slana zadnjih dnij meseca maja poškodovala sta na Ogorskem le maloktere obdelave v nekaterih okrajih, in poljski pridelki so tako malo oškodovani, da bomo, ako ne vstopi kak nepričakovani dogodek, posebno na Ogorskem, tako izvrstno letino imeli, ko uže dolgo ne.

Kaj dobra letina na Ogorskem za vso državo pomeni, nam ni treba posebej omeniti. Ogorska je poljedelska država, katerej so tako rekoč komaj začetni pojmi o industriji znani. Od letine je na Ogorskem vse odvisno, ne samo gmotna moč sledi tam iz dobre letine, ona tudi mnogo vpliva na gospodarske razmere cele naše monarhije, kajti kupčija raznovrstnih zavodov ter bank je odvisna od letine.

Ako bo letina tako dobra, kakor do zdaj, smemo upati, povzdignila se bode kupčija vseh onih železniških podjetij, katera bodo izvaževanje poljskih pridelkov preskrbovala. Železnice si uže zdaj mnogo prizadevajo, da vpeljejo vse one priprave, katere bodo pri izvaževanju v prihodnjih mesecih potrebne. V zadnjih dnevih naročile so si nekatere železnice uže nove vagoni, kajti njih dosedanje število nikakor ne bode zadostovalo. Ugodna letina vpliva uže zdaj jako dobro na trgovino, obrtnijo in industrijo, upati je, da nas bode letošnja letina vsaj nekoliko oškodovala za mnoge druge slabe letine, v kar naj pomozí Bog!

O koleri.

Neprijeten gost, kateri se je v nekaterih mestih Francije vdomačil, ne vznemirja samo ondotne kraje, tudi naše dežele navdaja uže pri goli misli na mogočo razširjatev te strašne bolezni velik strah. Poročila o koleri glasé se vsak dan neugodnejši, in po polnem opravičene so vse dosedanje vpeljave v Avstriji, katere naj to grozno epidemijo kolikor mogoče ovirajo. Ker zdaj uže vse edino le na kolero obrača svojo pozornost, hočemo tudi mi nekoliko o njej o

Kolera je azijska bolezen, katera se je začetkom tega stoletja preselila tudi v Evropo. Zdravniki poznajo dve vrsti kolere, namreč: kolero *asiatico* in kolero *nostras*. Prva je jako nevarna in okužna, slednja pa ne tako. Sedanja kolera, ki v Franciji gospodari, je azijska in tem potrebnejši je, da se vse mogoče naredbe vpeljejo, da se je kolikor moč ubranimo.

Največkrat je vzrok tej bolezni nespameten strah pred njo, kajti vsled strahu postane človeško truplo občutljivejše za kolero, kakor truplo brezskrbnega človeka. Nezdravi zrak, prehlajenje, nezmerno življenje in slaba jedila prouzročujejo kaj radi kolero. Treba je torej čisti zrak živati ter se varovati pred prehlajenjem, nezmernim življenjem in nezdravimi jedili. Desinficiranje stanovanj se priporoča uže v navadnih časih, toraj je umljivo, da v sedanjih kritičnih časih tem bolj.

Gledé našega mesta, katero je napolneno z mnogimi mijazmi, bi pač prepotrebno bilo, da bi se kaj v tej zadevi ukrenilo, kajti, ako se — česar nas naj Bog obvaruje — kolera razširi do nas, bode pri sedanjih neugodnih razmerah v našem mestu najboljšo ognjišče dobila. Prevaževanje smeti in gnoja prouzročuje toliko smrada po mestu, da uže v navadnih časih človek ne more biti zdrav. Kanali naj bi se čistili, javni prostori redno snažili in gnojščica pri miru pustila, kajti znano je, da gnoj tembolj smrdi, čim bolj se kida.

Tudi priporočajo nekateri zdravniki petrolej kakor izvrstno sredstvo zoper kolero, kar je tudi verjetno, ker je tudi dokazano, da so taki kraji, ki imajo petrolejske studence, zmerom prosti kolere.

Kakor se glasé najnovejša poročila, se dozdaj kolera vedno bolj razširja in nek dr. Koch, katerega je Nemčija na Francosko v ta namen poslala, da to bolezen praktično preiskava, je rekel, da ne misli samo, da se bode kolera razširila, temveč da je celó uverjen, da bode prišla tudi v Nemčijo in druge dežele. Ako se bodo te besede dr. Kocha uresničile, potem tudi naše dežele brez te strašne bolezni ostale ne bodo in treba je uže zdaj vse storiti, kar se nam v tej zadevi potrebno zdi.

Izvirni dopis.

V Ljubljani 11. julija 1884. Vodovodni odsek pod predsedstvom g. Ivana Hribarja bode pričenshi od 15. t. m. imel javne seje na ljubljanskih

O napravi vodovoda se je uže pred mnogimi leti v mestnem zboru obširno in prav dolgočasno razpravljalo, kar upamo, da se bode tudi dosihmal godilo —! Nade, da bi dobili vodovod, ima občinstvo jako malo, ker to se meščanom zdi le *Projektenmacherei*, in tudi smo preverjeni, da pri pičlih dohodkih je mestu to neizpeljavno, ker bi se gotovo za to porabil velik del mestnega posojila, zoper kar bi gotovo med prebivalci Ljubljane nastala velikanska opozicija.

Načrt, ki se je podajal o napeljavi vode v mesto našim hišnikom, je jako iluzoričen, tako da ga s premiselkom redki hišnik potrditi zamore. Tudi smo preverjeni, da bode gotovo med podpisanimi, pred ko se bo stvar definitivno potrdila, najmanj 80% podpisanih svoj podpis preklicalo. Vzrok temu je, ker ne bodo hišniki hoteli kak servitut gledé vodovoda na svojih posestvih imeti in ker po drugih mestih uže marsikak hišnik obžaluje napeljavo vode v svoj dom zaradi vlažnosti in družih neprilik, ki so tesno zjedinjene z vodovodom.

Pustite tedaj iluzorični vodovod in napravite rajši deset javnih vodnjakov!!

Domače zadeve.

— (O novi mestni šoli.) Ljubljansko mesto ima v kratkem sezidati novo poslopje ljudski šoli, ker se mora umakniti iz licejalnega poslopja. Mestni zbor želi tedaj dobiti pripraven prostor tej zgradbi v II. ali pa v IV. mestnem oddelku. Dosedanji prostori, na katere se meri, niso za to pripravi in tudi predragi. Po našem mnenju mora biti v prvi vrsti za šolo ugoden prostor najden in tudi ne previsok v ceni. Gledé teh zadev se sme v prvi vrsti priporočati veliki vrt gospoda Gašperja Jemca, ki spada sedaj k hiši št. 2 v Vodnikovih ulicah. Omenjeni vrt je zategadelj za šolo najprimernejši, ker leži na prav zdravem in zračnem kraju, ker se kanalizacija prav lahko izpelje in ker bi bil obširen prostor pred hišo na poljanskem nabrežju. Ta prostor je večji, nego prostor mestne šole na Cojzevi cesti, tedaj se zgradba mestne šole vsakako lahko ugodno izvrši. Mestna šupa pred mesarskim mostom, v kateri ste samo dve mesnici, morala se bode pa prej ko slej iz ozirov olesave mesta podreti.

— (Skušnja za podkovanje konj) naredilo je v Ljubljani devet kovačev in deset učencev podkóvske šole.

— (Birna) bode v Ljubljani še le v nedeljo 20. t. m., ker je tržaški škof dr. Glavina obolel.

— (Spomensko ploščo) odkrili bodo jutri popoldne ob 4. uri v Udmatu pri županu gospodu Bavdeku. Pred letom dnij imel je on srečo, na tistem prostoru pozdraviti Nj. Veličanstvo cesarja in v ta spomin pustil je ploščo v svojo hišo vzdati. Pri slavnosti bodo navzoči: «Sokolci», veteranci, ljubljanska in bezoviška čitalnica. Spored je jako zanimiv. C. kr. okrajni glavar gosp. Mahkot govoril bode slavnostni govor. K tej slavnosti ima vsak prost vstop.

— («Pesem starega Triglava»), zadnji pesniški produkt nepozabljivega našega sodelovalca, prerano umrlega kočevskega dekana, Josipa Nováka, bila je lansko leto denašnji dan v «Ljudskem Glasu», kateri je o priliki cesarjevega bivanja v Ljubljani izšel v praznični obleki, prvokrat tiskana. Nekoliko eksemplarov te pesmi imamo še in jih Novakovim čestiteljem radi brezplačno prepustimo.

— (Stare pisemske marke) izgube z prvim oktobrom t. l. svojo veljavo.

— (Hišne preiskave) vršile so se pretekle dni na več krajih. Kakšen vspeh so imele, ne vemo, brž ko ne pa niso povsod brezvspešne bile, ker so minole dni nekoliko dotičnikov v zapor dejali. Tudi v našem vredništvu je bila preiskava, ker je deželna sodnija menda mislila, da bode kake rokopise našega prejšnjega opravnika Železnikarja dobila, toda pri nas je bil edino le nek nenatisnen rokopis Železnikarja prav privatne nature, namreč neko «Poslano» zoper krojača Kunca, katero pa zaradi razžaljive oblike nismo sprejeli. Mnogo se je vsled te preiskave pri nas po mestu govorilo, kakor bi bili mi v kakej zvezi s zatožencem v zadevah zločinstva veleizdajstva, kar pa tem smešnejše doni, ker mora vsak, kdor naš list čita, sprevideti, da smo gotovo zmerom zvesti državljeni bili! Da je pa gosp. Železnikar nekoliko dni naš opravnik bil, proužročile so neugodne gmotne razmere, v katere je naš list vsled slabega vplačevanja naročnine zabredel, in smo prisiljeni bili — da si daljše izhajanje našega lista zagotovimo — polovico lastništva za to leto našemu upniku gosp. Železnikarju izročiti. To je edina zveza, v kateri smo bili z gosp. Železnikarjem. Ne bili bi ničesar o tem omenili, ker se nam vsako opravičevanje nepotrebno dozdeva, in nam čista vést zadostuje, toda neka tukajšnja «žurnal-baraba» je po nekaterih časnikih raztrosila zavijaško vést, kakor da bi bili na sumu zaradi veleizdajstva ali — kakor se iz slabe stilistike dotične notice lahko sodi — celo že v zaporu. Sicer bomo pa umazane gobce že na drugem mestu zamašili.

— (Gosp. Fran vitez Gariboldi, c. kr. upokojeni nadsodnijski svetovalec †.) Minoli četrtek popoldan ob pol 3. uri prestalo je življenje v Ljubljani obče spoštovanega in priljubljenega moža, gosp. Frana viteza Gariboldi-ja. Ranjki bolehal je sicer že mnogo časa, in dasi smo bili pripravljene že delj časa na to žalostno vést, nas je vendar v srce zbolelo, ko smo zvedeli, da je blagi mož svojo dušo izdihnil. Gosp. v. Gariboldi služboval je kot c. kr. sodnik v Vipavi, potem kot deželne sodnije svetovalec v Ljubljani in konečno kot deželne nadsodnije svetovalec v Gradci. Povsod je bil vsled svojega mirnega in ljubeznivega obnašanja jako priljubljen in kakor zmeren Nemeč tudi od narodnjakov spoštovan. Bil je tudi mestni odbornik. Pokojnik je bil star 57 let. Pogreb bode danes ob 5. uri popoldne. V miru počivaj, blaga duša!

— (Času primerno.) Tako potrebno bi bilo, da bi se sedaj, ker se strašno kolere naš zdravstveni svet boji, pivo po naših gostilnicah kemično pregledalo, ker ta žlobudra nikakor ne ugaja človeškemu zdravju. Kakošni razloček je med pivom pred 30 leti in med sedanjim! Opo-

zorujemo le na to, da so pred onim časom pametni zdravniki priporočali pivo bolnikom, zdaj pa ga prepovedujejo.

— (Mesarski most) potreben bil bi kake poprave, kajti tako slab je uže, da se ves pretresava, ako se le kak sreden voz čez njega pélje. Bati se je, da se ne bi kaka nesreča pripetila, ako več težjih vozov naenkrat pasira.

— («Zlati ključ» za srečne volitve) imenuje se nova knjižica, katero je na svitlo dal in založil znani slovenski pisatelj g. Filip Haderlap. Brošura obsega osemtrideset strani ter je v prvi vrsti namenjena koroškim Slovincem, a tudi vsem drugim bila bi od največje koristi, ker prinaša zares «zlate» nauke za volilce. V tej knjižici bojuje se gosp. Haderlap zoper liberalizem in jasno dokazuje, da so liberalci dozdej ljudstvu le malo se koristili. Tudi daljša poglavja so jako zanimiva in obžalujemo, da o njih zaradi pičlega prostora ne moremo razpravljati. Želeti pa je, da bi si vsi Slovenci to knjižico omislili, tembolj, ker ji je cena jako nizka. «Zlati ključ» dobiva se do zdaj edino le pri gosp. izdajatelju F. Haderlap-u v Celovci.

— («Narodne biblijoteke») 11. in 12ti snopič sta minole dni izšla. Ednajsti snopič prinaša nam zanimivo povest «Za kruhom», katero je iz poljščine prevel znani, izvrstni pisatelj gospod Peter Miklavec iz Arlice na Štajarskem; v dvanajstem snopiču zapopadene pa so «Črtice iz življenja na kmetih» od našemu ljudstvu nepozabljivega «Andrejkovega Jožeta». Z ednajstim snopičem pričela se je druga serija «narodne biblijoteke», tega tako hvalevrednega podjetja narodnega našega tiskarja g. Krajca v Rudolfovem.

— (Nov konservativen list) izhajal bode v nemškem jeziku v Celovci.

— (Anarhista), nekega mizarskega pomočnika Eržena, so večeraj v zapor odpeljali. Zdej jih je uže osem v zaporu.

— (Omnibus), kateri je druga leta vozaril v Kolezijo, se letos zelo pogreša. Pri sedanji vročini bil bi kaj potreben, a do zdaj se menda nihče še lotil ni tega zaslužka.

— («Vigilate ergo!») Gotovo je vsak šetalec po cesti v mestni log zapazil na leseni steni nekega skednja za Kolezijo dve s kredo prav dobro narisani in prav kažočni solnčni uri, nad katerima je napis: «Vigilate ergo! Nescitis nec diem, nec horam, quando dominus venturus sit,» toda vsak ne vé, kaj je v tem slučaju pravi pomen tega napisa. Znani čuvaj mestnega užitninskega davka, nekdanji bogoslovec gosp. Pirc, narisal je omenjene uri in pomenljivi napis, kateri naj opominja čuvaje na stražnici nasproti imenovanega skednja na svoje dolžnosti, ker ne vedó niti dneva, niti ure, kadar pride njih revident pregledovat na postajo, ako znabiti ne spi ta ali oni čuvaj, za katerega nesrečnega bi pač potem solnčna ura zadnjo uro njegovega službovanja pri užitninskem davku kazala. Čuvaji, čuvajte toraj!

— (Toča) pobijala je tudi na spodnjem Krasu ter proužročila velikansko škodo.

— (Dva žrebca) prodalo je danes dopoldne tukajšnje konjarstvo na javnej dražbi. Enega je kupil gosp. A. Luckmann in drugega gosp. Maurer za primeroma nizke cene, 206 gl. in 226 gold.

— (Surovost naših gorenjskih fantov) je pa uže prevelika. Ogibali smo se sicer principijalno, take dogodke prinašati, kajti to ne kinča nikakor našo deželo, a ker so uže na dnevnem redu tepeži in napadi, ne moremo več molčati. Nedavno prinašali so časniki, da so v Černučah pretepli vaški fantje ondotnega učitelja, in ravno danes se nam poroča, da so dne 1. t. m. v mraku brez vsacega uzroka napadli blizo Šent-Vida pri Ljubljani okrajnega slugo g. Puca, ko je svojo službo v onih krajih opravljal. Suroveži

so se ga na cesti lotili in hudo obdelavali. Tožba je uže pri c. kr. državnem pravdnistvu vložena. Eksemplarične kazni bile bi v takih slučajih pač po polnem umestne.

— (Beračenje) po našem mestu je tako splošno postalo, da človek nikjer ne more biti, da bi ga ne nadlegovali zabuhli šnopsarji. Posebno v Šiški se toliko beračev nahaja, da se bodo mestjani kmalu zbal, Šiško obiskavat. Ako je že berač potreben, saj mu vsak rad kak krajcar dá, a oni ne zaslužijo nobenega usmiljenja, ki priberačeni denar v Plavčevo ali kako drugo šnopsarijo znosijo. Policija in županstva ljubljanske okolice naj bi bolje skrbela, da se odpravijo navadni berači.

— (Dva dečka sta izginila.) Kakor nam prijatelj našega lista poroča, izginila sta uže pred več tedni dva dečka iz boljših tukajšnjih rodbin, ne da bi kdo vedel kam. Zanimivo pa je, da se lastni stariši za to nič ne zmenijo in dogodek oblastniji niti ne naznanijo. Dečka sta se prav mlada, prvi ima kakih deset, drugi pa kakih dvanajst let. Tudi nadzorstvo v dotičnih krajih, kamor sta fantička pobegnila, se menda ne odlikuje posebno, ker ne skrbi, da bi jih v domačijo spravilo. Dasi tudi sta dečka malopridna, je pa vendar trdosrčnost starišev, kateri se za lastno kri ne zmenijo, nezaslišana.

— (Desetdnevna karanténa) uvedla se je tudi v Trstu za vse ladije, ki dohajajo iz francoskega sredozemnega morja in Algerije za ta slučaj, ako so pri dohodu popotniki zdravi, drugače se pa razširi za 20 dni.

— (Kakšno vreme bomo v tem meseci imeli?) Za mesec julij prorokuje Mathieu de la Drôme sledeče vreme: Do 15. neiztrpljiva vročina, tudi viharji na planinah, nesreče na morji; od 15. do 22. pogostoma nevihte; znižanje temperature. Od 22. do 29. močno deževanje; nevihte na morji; toča v goratih krajih. Toraj s kratka: od 15. do 22. spremenljivo vreme, slabo vreme od 22. do 29. julija.

— (Mestni falotje) napadli so minolo soboto na tržaški cesti blizo «mokarja» tri delavce iz svečarnice gosp. Seemann-a brez vsacega vzroka, ko so se še ne prekasno mirno domu vračali. Posebno enega delavca so hudo ranili in tudi druga bi enaka osoda zadela bila, ko ne bi na njih klice «mocar» na pomoč prisel in malovredne ponočnjake v beg pognal. Žalostno, da človek še v mestu svojega življenja ne more varen biti.

— (Enoleten otrok obesil) se je nedavno v Borovnici. Mati ga je namreč položila v zibelko ter prevezala, da ne bi iz zibelke padel. Otrok se je pa z glavo tako nesrečno med trakove zamešal, da se je zadušil. Domov prišedša mati našla je dojenca mrtvega.

— (Trtna uš) udomačila se je na Dolenjskem. Okuženi so uže vsi vinogradi do Krke. Ubogim Dolenjcem preti toraj nevarnost, da ob edino imetje — vinograde — pridejo.

— (Kolera v Cérknici?) Minole dni razširila se je po Ljubljani govorica, da se je v Cérknici uže kolera prikazala. Kakor nas zagotavlja nek Cérknčan, je to vse izmišljena stvar. Isto velja o Trstu.

— (Svojo ženo in potem samega sebe ustrelil) je v Beču krčmar Fran Plavec. Uzrok je bil zakonski razpor. Zakonska zapustila sta pet otrok, katerih najstarejši šteje komaj dvanajst let.

— (Samoumor ruskega žurnalista.) V dan 1. t. m. skočil je nek Konstantin Š. v valove Donave, kjer je tudi smrt našel. Na bregu pustil je klobuk in v njem vizitnico, na kateri so bile besede zapisane: «Jaz sem Rus ter prosim časnike, da moje ime zamolčijo.»

— (Graške nadsodnije predsednik) gosp. dr. pl. Waser) nastopil je večtedni odpust ter se na Koroško podal.

— (Tukajšnja ljudska kuhinja) razdelila bode jutri med 350 mestne uboge brezplačno opoldansko hrano. Praznuje namreč obletnico cesarjevega bivanja v Ljubljani.

— (Kranjska hranilnica) bo za stranke od 14. do 19. t. m. zaključena, ker se bodo dvorane čistile ter popravljale.

— (Županom ljubljanske okolice na znanje.) Slavna c. kr. glavna davkarija ljubljanska razposlala je pretekle dni vsem županstvom zemljiško-davčne plačilne naloge za vse občane. Ti nalogi morajo se do najkasnejše 31. t. m. dotičnikom dostaviti.

— (Kranjski Hugo Schenk.) Nek Fran Vozelj iz fare sv. Križ zvalil je enako Hugo Schenku necega dekleta na potovanje z oblubo, da jo hoče v zakon vzeti. Med potom jo je pa umoril ter vsote od 350 gl. oropal. Zločinca izročili so uže tukajšnje c. kr. deželnej sodnji.

Drobtinice.

— (Strela ubila) je dne 25. m. m. v nekej vasi na Štajarskem ženo, ki je na polji delala. Nesrečnica bila je 64 let stara.

— (Sto metuljev za en krajcar.) Budimpeštansko okrajno predstojništvo plačuje onemu, ki sto metuljev polovi in pri oblastnji izroči, en krajcar, ker je letošnje leto za mrčese tako ugodno, da se je bati, da ne prouzročijo velike škode na polji.

— (Skupno število Slovanov) znaša 90 365 000 duš. Med temi je 61 199 600 Rusov, 9 492 160 Poljakov, 5 940 200 Srbov in Hrvatov, 5 123 950 Bulgarov, 4 815 150 Čehov, 2 223 850 Slovakov, 1 136 000 Slovencev in 111 410 drugih Slovanov.

— (V Toulonu), kjer kolera do zdaj najbolj razgraja, sešli so se zdravniki pri nekem na tej strašni bolezni obolelem ter se takoj začno živahno pričati, kakšna kolera je to, ali *Cholera asiatica* ali *nostras*. Med tem pričkanjem pa bolnik mlo prosi: «Naj bo ta ali ona kolera, le ozdravite me», toda premodrni zdravniki so toliko časa ugibali, da je bolnik umrl in potem so se razšli, rekoč: *Cholera asiatica* je bila.»

— (Srebrne puškine kroglice.) Stara indijanska pravljica — da na jugozapadni strani Meksike živi narod z imenom «Apahi», kateri vporablja čisto srebro za vlijanje puškinih krogel, se potrjuje, kakor je nek meksikanski častnik pravil. Pregarjal je namreč z vojaškim oddelkom sovražne divje Apahe in prišel od nekega brloga, kjer je videl, kako so ti divjaki srebrne kroglice vlivali. — Srečni ljudje, ki imajo toliko srebra, da ga proč mečejo.

— (Turčin, kateri se poteguje za sv. Očeta.) Londonski list «Tablet» je pisal: Nek Turčin je v Rimu sedel v kavarni «Greco» — večinoma med Lahoni. Med njimi je bil tudi nek Sicilijan z imenom Antonin Palamari. Lahoni so pričeli zabavljat zoper vero in sv. Očeta. Opazke Palamarjeve so pa bile tako bogokletne, da je to zraven sedečega Turčina tako razkačilo, da odgovori: «Čeravno sem nekristijan, vendar morate biti malo vredni ljudje, da o vašej veri in o vašem poglavarju tako zaničljivo govorite. Palamarji pokličite radi teh besedi Turka na dvoboj, — toda bil je od Turka močno ranjen in tako se je nejeverniki maščeval za čast svete vere in papeža.

— (Trumf.) Ni še dolgo tega, ko je nekaj kmetov sedelo pri kvartah in kakor se to prav rado in dostikrat zgodi, da so o takej priložnosti pozabili na petelinovo petje in tudi na spanje; isto tako je bilo tudi pri naših igralcih. — Se vé da so doma žene delale pisane obraze, ker ni bilo mož domu. Bil je pa med njimi tudi nek Janez, kateri je imel jako brihtno ženico in poleg te še enega zeló nagajivega Janezka v zibeljki, kateri je s svojim vpitjem ženici celó noč preglavico delal. — Sveta jeza popade ženico, nekaj radi nagajivega sinčeka, nekaj radi neubogljivega moža. — Vzame toraj sinčeka iz zibeljke ter smuk v krémo, kjer je mož kvartal, za katera hrbet se postavi. — Nikdo je ni zapazil. — Naenkrat zavpije Janez «trumf!» in vrže kvarto na mizo. — «Srčen as!» zavpije žena za moževim hrbtom in mu Janezka v naročje spusti ter skoz vrata popiha. — Tabló: velik smeh in krohotanje, možev dolg obraz. — Moral je hoté ali nehoté kvarte odložiti in se z detetom domu vrniti.

«Ali šta uže oba tu», vpraša začudivša se žena, katera se je delala, kakor da bi ne bila od vsega tega nič vedela ter dalje po sobi pometala. — Janez se togoti nad njo in jej očita, zakaj da mu je tako sramoto napravila. — Toda tudi žena ni ničesar dolžna ostala in ga na ta način tako ozdravila, da ni več k igri zahajal ker v gostilno ni več smel, bal se je namreč od tovarišev zasmehovan biti.

— (Potresi) bili so 29. m. m. na Ogerskem. — (Oblaki vtrgali) so se na Gorenje-Avstrijskem dne 1. t. m. Vsled tega postala je velika škoda na poljih.

— (Zidanje novega vladnega poslopja v Sarajevem) prevzela je firma baron Schwarz.

— (540 učiteljev iz Amerike) pride prihodnje dni na Nemško, kjer hočejo svoje počitnice preživeti.

— (Materino oko.) Sloveči pridigar Haslacher je pravil v svojem govoru sledečo zgodovino: Poznal sem pred leti učenca, kateri se je tako spozabil, da so ga žandarmi vklenjenega v ječo odpeljali, kjer je mogel večletno kazen prestati in se za svoje hudobije pokoriti. Oče mu je bil rano umrl, le mati je še živeła, ter mnogo molila in se jokala za izgubljenega sina. Srce sina pa je ostalo pri vsem trpljenji matere mrzlo, otrpjeno, in ni toraj čuda bilo, da je ona onemogla in do smrti zbolela. Na smrtni postelji pa je sprosil toliko, da bi smela še enkrat svojega sina videti, kar se ji je tudi dovolilo. Od vojakov spremljan, v verigah, je prišel sin k materni smrtni postelji. — Vidi jo ležati, blede, vpalo in smrtni pôt ji je stal na čelu; sinovo srce pa je bilo pri vsem trdo in neobčutljivo. Mati zdaj vpré oči v svojega sina; gledala ga je dolgo in nepremakljivo; pogledala mu je v dno srca, ne da bi bila z njim kako besedo spregovorila, migne vojakom, da naj ga odpeljejo, kar se je tudi hipoma zgodilo. Toda ko sin v ječo pride, bil je ves spremenjen. Pogled umirajoče matere ga je bil presunil, videl je v njem opomin, prošnjo, materno skrb in materno ljubezen. Ko mu bi bila ona celi mesec govorila in ga opominjevala, ne bi gotovo to dosegla, kar je z nemim pogledom na smrtni postelji. — Njegova duša se je bila pretresla, njegovo srce pa se je jelo taliti, bolečina in kes sta ga prijela, pričel je vpiti: «Moj Bog, kam sem prišel, kako globoko sem zagazil.» Toda on se ni samo kesal svojega slabega dejanja, on je želel tudi popraviti, kar je zakrivil. Ko je kazen dostal in je svojo prostost zopet dosegel, šel je v samostan, postal je redovnik in misijonar; — «in glejte, dragi poslušalci,» nadaljuje P. Haslacher, «isti mladi hudodelnik, o katerem sem zdaj govoril, sem jaz, ta čudež je napravil nemi pogled moje umirajoče matere.»

Listnica vredništva.

Gosp. P. M. v A.: Sprejeli, hvala Vam lepa. Pričeli bodemo prihodnjic. Prosimo nadaljevanja. Je izvrstno! Zdravi! — Gosp. R. M. v K.: Vaš dopis je, kakor vsi drugi nam došli, za zdaj izostal, kajti pomanjkuje nam prostora. — Gosp. J. Ž. v K.: Nekaj smo porabili, druge stvari nam ne ugajajo. — Gosp. O. P. v S.: Vaša tvarina je tako pomanjkljiva, da jo bode težko kateri list sprejel. Rokopisi so Vam na razpolaganje. — Gosp. M. B. v K.: Kako pa, niste na prave naleteli! Apage! — Gosp. S. T. v C.: Menda smo dovolj storili. — Gosp. K. M. v L.: Kdor je zoper Boga in vero, je nepoštenjak in ne bode nikoli v naših predalih prostora našel za svoje bogokletne spise. Obrnite se na kak židovsk list. Ne nadlegujte nas več. — Gosp. V. S. v L.: Pride prihodnjic. Hvala!

Poslano.

Častiti gospod urednik!
V 9. številki cenjenega Vašega lista prinesli ste pod naslovom: «Smešen prizor» neko notico, katera se ne vjema po polnem z resničnim dogodkom, kajti cigani niso ono živinče neposredno pred tržaško mitnico izpregli in na voz položili, temveč kakor sem izvedel, uže na Viči. Ako se bi to pred očmi vžitinskega davkarja zgodilo bilo, gotovo bi bil mitnino od ciganov zahteval. Prosim Vas torej, dotično, sicer po polnem istinito notico v tem smislu popraviti, da ne pade na davkarja kako sumičenje, kakor ne bi svoje dolžnosti poznal.

V Ljubljani 11. julija 1884.

J. D—k.

Naznanila.

P. n. občinstvo opozarjamo na v denšnjem listu priobčeno naznanilo gosp. J. Dolharja, ključničarja v Ljubljani.

Vdova znanega bivšega ključničarja g. Zelena na šent-peterskem predmestju nadaljuje pod vodstvom spretnega delovodje obrt svojega umrlega moža ter se v denšnjem

listu priporoča za mnogobrojna naročila. Ključničarji se bi pa res morali bolje podpirati, kajti nobena obrtnija pod konkurenco strojev toliko ne trpi, ko ta.

Fotograf gosp. Schneider otvoril je svojo novo prenaprejeno fotografsko delarnico v Gledaliških ulicah št. 6 (prej A. Krach).

Poslano.

Gospod urednik! Prosim sprejmite v prihodnji številki sledeči **popravek**:

V izjavo, objavljeno v 11. štef. «Lj. Glasu», urinila se je po stavčevi pomoti neljuba beseda «**lažnjivih**», ko je vendar v rokopisu dovolj razločno pisano «**razžaljivih**»; — tedaj se ima čitati:

«Obžalujeva, da sva se na podlagi slabe informacije posluževala po polnem neresničnih in **razžaljivih** izrazov.»

S poštovanjem

M. Ivanetič.

Adolf Eberl

stavbeni in pohištvni barvar, izdelovalec slikanih napisov, lakirnik.

Lastna fabrikacija
oljnatih barv, lakov
in firnežev.

Prodaja na debelo in drobno.

Ljubljana,
Marijin trg, tik franciškan-
skega mostú.

Cenilniki se pošiljajo na vse strani, kdor jih želi.

Gospod

G. Piccoli

lekarnar

v Ljubljani.

Dlje časa zdravim razne bolezni želodečne z Vašo esenco in zmirom z najboljšim vspehom.
Dr. Pardo, zdravnik v Trstu.

Vaša esenca me je po polnem rešila bolezni, katera me je dve leti nadlegovala, zato Vam kot izumitelju tega izvrstnega zdravila izrekam najtoplejšo zahvalo.
Ivan Pufič.
Rakovac na Hrvaškem pri Karlovcu.

Podpisani potrjuje, da so esenco gospoda Piccolija v mojej župniji rabili mnogi bolniki, in sicer z najboljšim vspehom, zato se lepo zahvalim izdajatelju te čudovite tinkture.
Fianona v Istri.
Anton Viassich,
župnik in kanonik.

Vaša esenca je edino zdravilo, katero mi je pomagalo zoper bolezen v želodcu.
Jože Sovdat,
Kamja, pošta Kernica pri Gorici.

Po enajstletnem bolehanju na zaprtji v životu in zlatej žili še nijsem dobil sredstva, katero bi me bilo tako zdravilo kakor Vaša esenca, zato sem Vam jako hvaležen.
Janez Zehrov
iz Gorenjih Ležeč, Kranjska.

Piccolijeva esenca za bolezni v želodcu, obstoječa iz rastlinskih snovi, katera je vže tisočem ljudi k zdravju pomagala, kakor se razvidi iz zahvalnih pisem, ki dohajajo nje izumitelju, je vsled svojega nenavadnega vspeha postala jako popularna. Ona zdravi razne bolezni v želodcu, koliko, krč, mrzlico, hemoroide, zaprtje v životu, zlatenico, migréno itd. in je najboljšje zdravilo za otroke proti črvom. 1 steklenica 10 kr. Naročila se natančno in takoj izvršujejo po izumitelju

G. Piccoliju, lekarnarji v Ljubljani (Kranjska),

po poštnem povzetju.

Zahvala in priporočilo.

Vsem p. n. odjemnikom, posebno pa velečestiti duhovščini zahvaljujem se za mojemu umrlemu možu Lovru Zelencu izkazano zaupanje ter ob enem naznanjam, da bodem svojo

ključničarsko obrtnijo

z izvrstnim, v tej stroki vrlo dobro izurjenim delovodjo, kakor do zdaj, nadaljevala.

Priporočam se za mnogobrojna naročila.

Odličnim spoštovanjem

Lovra Zelenčeva vdova.

A. Mayer-jeva

zaloga piva v steklenicah

v Ljubljani

priporočam izvrstno

marčno pivo

iz pivovarne bratov Koslerjev

v zabojčkih po 25 in 50 steklenic.

Domač kruh na vago

dobiva se pri branjevki

Mariji Omahen

na **Starem trgu št. 12** in v **Florijanskej ulici št. 2**. Ta kruh priljubljen je pri večini ljubljanskih prebivalcev, ker je veliko okusnejši in cenejši, ko pekovski kruh. Prodajalka ima lastno peč v Florijanskej ulici ter se priporoča p. n. občinstvu in ljubljanskim gostilničarjem.

Podpisani kupuje po najvišji ceni:

baker, mesing, cin, cink in staro železo

ter izvršuje vsakovrstna

ključarska dela

po najnižji ceni. — Pri njem dobivajo se tudi po nizkeje ceni

vsakovrstna

zidana in železna ognjišča

katerih postavljanje tudi preskrbuje.

Za obila naročila se priporoča s spoštovanjem

Janez Dolhar

ključničar v Ljubljani, Hrenove ulice št. 4.

Peter Toman

kamosék v Ljubljani

se priporoča za izdelovanje

nagrobnih kamenov, križev itd.

počenski od 5 gld. in više, za vsake cene in tudi gledé družik kamnoseških del.

C. kr.

privilegij za zboljšanje šivalnih strojev.

Ivan Jax

Ljubljana, Marije Terezije cesta, hotel „Evropa“.

Zaloga

raznovrstnih šivalnih strojev

za rodovine in rokodelce, za rabo vsakršnemu potrebnemu šivanji. **Izdellovalnica strojevih stopal in posameznih delov.** — Zaloga šivank, ovirna in olja. — Vsak pošten trgovec, šivilja in privatna oseba dobi proti prav malej doplači na mesečne obroke v znesku 5 gld. njegovim zahtevam primeren šivalen stroj; poroštvo dajem na pet let in zastoj poučujem. Tudi pri meni ne kupljene šivalne stroje popravljam.

Odpretje fotografične delarnice.

Velespoštovanim plemenitašem in p. n. občinstvu usojam se naznanjati, da sem pod firmo

Schneider-Leske

(prej A. Krach)

na tukajšnjem prostoru: **Gledališke ulice št. 6** otvoril

fotografični atelier

ter ga današnjim potrebam primerno prezidati in preurediti pustil. Pri meni izdeljujejo se prav cenó vsakovrstne fotografije, portreti dežel, reprodukcije, ponatisi industrijalnih stvari, sploh vsako v to stroko spadajoča delo.

Vsled svojega večletnega službovanja v prvih dunajskih fotografičnih delarnicah ter vsled svojih zvez ž njimi smem opravičeno zagotovilo p. n. občinstvu dati, da bodem vsem, tudi največjim zahtevam zamogel zadostiti.

Odličnim spoštovanjem

Julij Schneider

fotograf.

Hugo Eberl

stavbeni in pohištvni barvar, izdelovalec slikanih napisov, lakirnik.

Zaloga

oljnatih barv, lakov in firnežev

po najnižji ceni

v g. Vilharjevej hiši za franciškansko cerkvijo.

Cenilniki

pošiljajo se na vse strani, kdor jih želi.

Kopelji v hotelu „pri Slonu“ v Ljubljani.

Obilim željam ustrežaje, vpeljala sta se

za dame na teden 2 dneva

k vsporabljanji parnih kopelji

in sicer vsak **torek** od 8. do 11. ure dopoldne in v **petkih** od 12. ure opoldne do 3. ure popoldne; za **gospode vsak dan** od 8. ure zjutraj do 1. ure opoldne, le v **torkih** pa od 11. ure dopoldne do 3. ure popoldne.

Kopelji v **kadéh, močvirske, smeretje, železaste, žveplaste ali halleinske solne kopelji** vsak dan od 6. ure zjutraj do 8. ure zvečer za **gospode in dame**; za najboljši komfort se je skrbelo.

Brez te **varstvene znamke**, postavno zavarovane, ima se to zdravilo po dr. Maliču smatrati kot **ponarejeno**.

Schuhmartel.

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču

je odločno najboljšo zdravilo zoper **protin** ter **revmatizem, trganje po udih, bolečine v križu** ter **živoh, otekline, otrpele ude in kite** itd., malo časa, če se rabi, pa mine po polnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „**cvetu zoper trganje po dr. Maliču**“ s **zraven stoječim znamenjem**; 1 steklenica **50 kr.**

Zahvala.

Gospodu **pl. Trnkoczy-ju**, lekarju v Ljubljani.

Moja mati so na **protinskej bolezn** na nogi **silno trpeli** in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čimdalje hujša prihajala in uže več dni niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na **Vaš dr. Maličev protinski cvet po 50 kr.** ter si ga nemudoma naročim. In res imel je **čudovit vseh**, da so se po kratkej rabi **oprostili mučnih bolečin**. S popolnim prepričanjem **priznavam torej dr. Maličev protinski cvet** kot **izvrstno zdravilo** in ga vsakemu bolniku v jednakej bolezn **priporočam**. Vašej blagorodnosti pa izrekam **najprisrčnejšo zahvalo**, z vsem spoštovanjem udani

Fran Jug, posestnik v Smarji pri Celji.

Planinski zeliščni sirop kranjski,

izboren zoper kašelj, hripavost, vratoból, prsne in pljučne bolečine 1 steklenica 56 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in siropi.

Pomuhljevo (Dorsch)

jetrno

olje

najboljše vrste, izborna zoper **bramore, pljučnico, kožne izpuške** in **bezgavne otekline**. 1 steklenica 60 kr.

Salicilna ustna voda,

najboljše za ohranjenje zob ter zobnega mesa in takoj odpravi smradljivo sapo iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv.,

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobólu, otrpnenih udih, skazenem želodcu, jetrnih in obistnih boleznih, v škatuljah à 21 kr.; jeden zavoje s 6 škatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoje.

Naročila iz dežele izvrše se tekoj v lekarni pri „**Samorogu**“

Jul. pl. **TRNKOCZY-ja** na Mestnem trgu v Ljubljani.